

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4386 Περί κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Γαλλικής Δημοκρατίας Συμβάσεως αποσκοπούσης την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την θέσπισιν κανόνων αμοιβαίας διοικητικής επικουρίας εν σχέσει προς τον φόρον επί του εισοδήματος

Ν.Δ. 4386 /1964 Σύμβασις ΕΛΛΑΔΟΣ - ΓΑΛΛΙΑΣ

Περί κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Γαλλικής Δημοκρατίας Συμβάσεως αποσκοπούσης την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την θέσπισιν κανόνων αμοιβαίας διοικητικής επικουρίας εν σχέσει προς τον φόρον επί του εισοδήματος

(Φ.Ε.Κ. 192/3-9-1964, τ. Α' και 77/3-5-1965, τ. Α').

Ανακοίνωσις «περί ενάρξεως της ισχύος της συμβάσεως μεταξύ της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος και της Κυβερνήσεως της Γαλλίας περί αποφυγής διπλής φορολογίας» (Φ.Ε.Κ. 8/15.1.1995, τ.Α'):

Το επί των Εξωτερικών Β. Υπουργείον ανακοινούει ότι, την 31ην Δεκεμβρίου 1964 έλαβε χώραν εν Αθήναις η ανταλλαγή των κυρωτικών οργάνων της ενταύθα υπογραφείσης, την 21ην Αυγούστου 1963, συμβάσεως μεταξύ της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος και της Κυβερνήσεως της Γαλλίας περί αποφυγής διπλής φορολογίας και θεσπίσεως κανόνων, αμοιβαίας διοικητικής επικουρίας, εν σχέσει προς τους φόρους του εισοδήματος.

Η σύμβασις αύτη εκυρώθη δια του Ν.Δ. 4386, δημοσιευθέντος εις το υπ' αριθ. 192/3.11.64, τεύχος πρώτον, φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Η εν λόγω σύμβασις ήρξατο ισχύουσα από της ημέρας της ανταλλαγής των οργάνων επικυρώσεως, ήτοι από της 31ης Δεκεμβρίου 1964.

Άρθρον Μόνον

Κυρούται και έχει πλήρη ισχύν νόμου η εν Αθήναις υπογραφείσα την 21ην Αυγούστου 1963 σύμβασις μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Γαλλικής Δημοκρατίας, αποσκοπούσα την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την θέσπισιν κανόνων αμοιβαίας διοικητικής επικουρίας εν σχέσει προς τον φόρον επί του εισοδήματος, ης το κείμενον έπεται εν πρωτοτύπω εις την γαλλικήν και εν μεταφράσει εις την ελληνικήν.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Ελλάδος και της Γαλλίας αποσκοπούσα την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την θέσπισιν κανόνων αμοιβαίας διοικητικής επικουρίας εν σχέσει προς τον φόρον επί του εισοδήματος.

Η Α.Μ. ο Βασιλεύς των Ελλήνων και ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, επιθυμούντες την αποφυγήν, εν τω μέτρω του δυνατού, της διπλής φορολογίας και την θέσπισιν κανόνων αμοιβαίας επικουρίας εν σχέσει προς τον φόρον του

εισοδήματος, απεφάσισαν την σύναψιν συμβάσεως και διώρισαν προς τον σκοπόν τούτον, ως πληρεξουσίους των:

Η Α.Μ. ο Βασιλεύς των Ελλήνων την Α.Ε. τον Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην Υπουργόν επί των Εξωτερικών,

Ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας την Α.Ε. τον Κύριον Guy de Girard de Charbonnieres Έκτακτον και Πληρεξούσιον Πρέσβυν εν Αθήναις.

Οι οποίοι επιδείξαντες τα σχετικά πληρεξουσία των, ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν επί των ακολούθων διατάξεων:

Άρθρο 1.

Άρθρο 1. - Κείμενο νόμου

1 . Η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται εις τους φόρους επί του εισοδήματος οι οποίοι εισεπράχθησαν δια λογαριασμόν εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, των πολιτικών των υποδιαίρέσεων και των κατά τόπους Κοινοτήτων, οιονδήποτε και εάν είναι το σύστημα εισπράξεων.

Ως φόροι επί του εισοδήματος θεωρούνται οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος ή επί στοιχείων εισοδήματος καθώς και οι φόροι επί της υπεραξίας.

2 . Αι διατάξεις της παρούσης συμβάσεως αποσκοπούν εις την αποφυγήν της διπλής φορολογίας, η οποία θα ηδύνατο να πρόκυψη εις βάρος των κατοικούντων εις εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών εκ της ταυτοχρόνου ή διαδοχικής εισπράξεως υπό του ενός ή του ετέρου Κράτους των φόρων περί των η ανωτέρω παράγραφος 1.

3 . Οι εν ισχύι φόροι επί των οποίων εφαρμόζεται η παρούσα σύμβασις εντός εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών είναι:

A . Όσον αφορά την Γαλλίαν:

- α) ο φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων
- β) ο συμπληρωματικός φόρος
- γ) ο φόρος επί των κερδών των εταιρειών και άλλων νομικών προσώπων.

B . Όσον αφορά την Ελλάδα:

Ο ενιαίος φόρος επί του εισοδήματος των φυσικών και νομικών προσώπων.

4 . Η Σύμβασις θα εφαρμόζεται επίσης επί των επιβληθησομένων τυχόν φόρων παρόμοιας ή αναλόγου φύσεως, οι οποίοι ήθελαν προστεθή εις τους παρόντος φόρους ή ήθελον αντικαταστήσει αυτούς. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανακοινούν εις την αρχήν εκάστου έτους, τας επελθούσας εις την φορολογικήν νομοθεσίαν των τροποποιήσεις κατά την διάρκειαν του προηγούμενου έτους.

5 . Νοείται οίκοθεν ότι εις ην περίπτωσιν η φορολογική νομοθεσία ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υφίστατο τροποποιήσεις, αι οποίαι ήθελον επηρεάσει αισθητώς την ντος άρθρου, αι αρμόδιαι Αρχαί αμφοτέρων των Κρατών θα συμφωνήσουν από κοινού διαφύσιν ή τον χαρακτήρα των φόρων των αναφερομένων εις την παράγραφον 3 του παρό τον καθορισμό των τροποποιήσεων, αίτινες θα έδει ενδεχομένως να επέλθουν εις την παρούσαν σύμβασιν.

Άρθρο 2.

Άρθρο 2. - Κείμενο νόμου

Δια την εφαρμογήν της παρούσης Συμβάσεως:

1 . Ο όρος «Γαλλία» υποδηλοί την μητροπολιτικήν Γαλλίαν και τας Υπερπόντιους περιοχάς (Γκουαντελούπ, Γκυγιάν, Μαρτινίκαν και Ρεϋνιόν). Ο όρος «Ελλάς» υποδηλοί τα εδάφη του Ελληνικού Βασιλείου.

2 . Ο όρος «πρόσωπον» υποδηλοί:

α) Παν φυσικόν πρόσωπον

β) Παν νομικόν πρόσωπον

γ) Πάσα ομάδα φυσικών προσώπων η οποία δεν έχει νομικήν προσωπικότητα.

3. α) «Κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους» υποδηλοί παν πρόσωπον το οποίον δυνάμει της νομοθεσίας του ρηθέντος Κράτους, υπόκειται εις τον φόρον του Κράτους τούτου λόγω της κατοικίας, της διαμονής του, της έδρας της διευθύνσεώς του ή παντός ετέρου αναλόγου κριτηρίου.

β) Οσάκις, κατά την διάταξιν της ανωτέρω παραγράφου 1, εν φυσικόν πρόσωπον θεωρείται ως κάτοικος εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, η περίπτωσις επιλύεται βάσει των κάτωθι αναφερομένων κανόνων:

αα) Το πρόσωπον τούτο θεωρείται ως κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους εις το οποίον διαθέτει μόνιμον κατοικίαν. Εάν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται ως κάτοικος εκείνου των Συμβαλλομένων Κρατών μετά του οποίου διατηρεί τους πλέον στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρον ζωτικών συμφερόντων).

ββ) Εάν το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου το πρόσωπον τούτο έχει το κέντρον των ζωτικών συμφερόντων του δεν δύναται να καθορισθή, ή εάν τούτο δεν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις ουδέν των Συμβαλλομένων Κρατών, θεωρείται ως κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους, όπου έχει την συνήθη διαμονήν του.

γγ) Εάν το πρόσωπον τούτο έχει συνήθη διαμονήν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή εις ουδέν εξ αυτών, θεωρείται ως κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος.

δδ) Εάν το πρόσωπον τούτο τυγχάνει υπήκοος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών ή ουδενός εξ αυτών αι αρμόδιαι διοικητικαία αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών επιλύουν το ζήτημα δι' αμοιβαίας συμφωνίας.

γ) Οσάκις, συμφώνως προς την διάταξιν της ανωτέρω παραγράφου 1, εν νομικόν πρόσωπον θεωρείται ως κάτοικον εκάστου των Συμβαλλομένων Κρατών, θεωρείται κάτοικος εκείνου του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως αυτού. Το αυτό ισχύει και δια προσωπικάς εταιρείας και τας εταιρείας εν γένει αι οποίαι συμφώνως προς τους διέποντας αυτάς εθνικούς νόμους στερούνται νομικής πρωτοκότητος.

4 . Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» υποδηλοί καθωρισμένην επαγγελματικήν εγκατάστασιν όπου μία επιχείρησις ασκεί εν όλω ή εν μέρει την δραστηριότητά της.

α) Ειδικότερον αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν:

αα) Η έδρα διευθύνσεως

ββ) Υποκατάστημα

γγ) Γραφείον

δδ) Εργοστάσιον

εε) Εργαστήριον

στστ) Ορυχείον, λατομείον ή έτερος τόπος εξαγωγής φυσικού πλούτου

ζζ) Συνεργείον κατασκευής ή συναρμολογήσεως του οποίου η διάρκεια υπερβαίνει τους δώδεκα μήνας.

β) Δεν θεωρείται ότι υφίσταται μόνιμος εγκατάστασις εφ' όσον:

αα) γίνεται χρήσις εγκαταστάσεων προς τον μοναδικόν σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν.

ββ) διατηρείται απόθεμα εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως.

γγ) διατηρείται απόθεμα εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν μεταποιήσεως υπό άλλης τινός επιχειρήσεως.

δδ) μόνιμος τις επαγγελματική εγκατάστασις χρησιμοποιείται μόνον προς τον σκοπόν αγοράς εμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριών δια την επιχείρησιν.

εε) μόνιμος τις επαγγελματική εγκατάστασις χρησιμοποιείται μόνον προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικής ερεύνης ή αναλόγων ενεργειών, αι οποίαι έχουν δια την επιχείρησιν προπαρασκευαστικών ή επιβοηθητικών χαρακτήρα.

γ) Παν πρόσωπον ενεργούν εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δια λογαριασμόν επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους - εκτός εάν πρόκειται περί αυτονόμου πράκτορος ως προβλέπεται εις την κατωτέρω παράγραφον (δ) - θεωρείται ως έχον μόνιμον εγκατάστασιν εντός του πρώτου Κράτους εφ' όσον κέκτηται εντός του Κράτους τούτου εξουσίαν την οποίαν ασκεί συνήθως επιτρέπουσαν αυτό να συνάπτει συμβάσεις επ' ονόματι της επιχειρήσεως, εκτός εάν η δραστηριότης του προσώπου τούτου περιορίζεται εις την αγοράν εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

δ) Δεν θεωρείται ότι μία επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έχει μόνιμον εγκατάστασιν εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους εκ μόνου του γεγονότος ότι αύτη πραγματοποιεί εμπορικός πράξεις εν τω ετέρω τούτω Κράτει μέσω μεσίτου, γενικού παραγγελιοδόχου ή οιουδήποτε άλλου αυτονόμου μεσάζοντος, εφ' όσον τα πρόσωπα ταύτα ενεργούν εν τω πλαισίω της συνήθους δραστηριότητος των.

ε) Το γεγονός ότι μία εταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ελέγχει ή ελέγχεται υπό μιας εταιρείας ούσης κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή πραγματοποιούσης εμπορικός πράξεις εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους (έστω μέσω μόνιμου ή μη εγκαταστάσεως) δεν αρκεί, αυτό καθ' εαυτό όπως χαρακτηρίσει οιανδήποτε των εταιρειών τούτων ως μόνιμον εγκατάστασιν της ετέρας.

5. Ο όρος «αρμόδιαι αρχαί» υποδηλοί: εις την περίπτωσιν της Ελλάδος τον Υπουργόν επί των Οικονομικών, εις την περίπτωσιν της Γαλλίας, τον Υπουργόν επί των Οικονομικών και των Οικονομικών Υποθέσεων ή τους αντιπροσώπους των δεόντως εξουσιοδοτημένους.

6. Δια την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως υπό του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, πας όρος μη καθοριζόμενος εν αυτή θα έχει την σημασίαν, εκτός εάν δεν καθορίζεται άλλως εν τω κειμένω της, η οποία δίδεται υπό των εν ισχύϊ νόμων του υπ' όψιν Κράτους καθ' όσον αφορά τους φόρους τους αναφερομένους εις την παρούσαν σύμβασιν.

Άρθρο 3.

Άρθρο 3. - Κείμενο νόμου

1. Το εισόδημα εξ ακινήτου περιουσίας φορολογείται υπό του συμβαλλομένου Κράτους εντός του οποίου αυτή ευρίσκεται.
 2. Ο όρος «ακίνητος περιουσία» καθορίζεται συμφώνως προς τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η ακίνητος περιουσία. Ο όρος ούτος περιλαμβάνει εις πάσαν περίπτωσιν τα εξαρτήματα ακινήτου περιουσίας, τα γεωργικά εργαλεία, τας γεωργικάς εγκαταστάσεις και τα ζώα των γεωργικών και δασικών επιχειρήσεων, τα δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζονται αι διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου αι αφορώσαι την έγγειον ιδιοκτησίαν, την επικαρπίαν επί της ακινήτου περιουσίας και τα εκ μεταβλητών ή παγίων εσόδων δικαιώματα δια την εκμετάλλευσιν μεταλλικών στρωμάτων, πηγών και ετέρων προϊόντων φυσικού πλούτου. Τα σκάφη, τα πλοία και τα αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητος περιουσία.
 3. Αι διατάξεις των ανωτέρω παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επί εισοδήματος προκύπτοντος εκ της αμέσου εκμεταλλεύσεως, ή εκ της μισθώσεως ή της πακτώσεως ή εκ πάσης άλλης φύσεως εκμεταλλεύσεως της ακινήτου περιουσίας, συμπεριλαμβανομένου του εισοδήματος του προερχομένου εκ γεωργικών ή δασικών επιχειρήσεων. Ωσαύτως, εφαρμόζονται και επί των κερδών των προερχομένων εκ της μεταβιβάσεως ακινήτου περιουσίας.
 4. Αι διατάξεις των ανωτέρω παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται επίσης επί εισοδήματος προερχομένου εξ ακινήτου περιουσίας άλλων επιχειρήσεων εκτός των γεωργικών και δασικών τοιούτων καθώς και επί εισοδήματος της ακινήτου περιουσίας χρησιμοποιούμενης δια την άσκησιν ελευθερίου επαγγέλματος.
-

Άρθρο 4.

Άρθρο 4. - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη μιας επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν φορολογούνται εμμή εντός του Κράτους τούτου, εκτός εάν η επιχείρησις ασκεί βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις ασκεί τοιαύτην δραστηριότητα, δύναται το έτερον Κράτος να επιβάλλει φόρον επί των κερδών της επιχειρήσεως, αλλά μόνον επί εκείνων άτινα προέρχονται εκ της ως άνω μονίμου εγκαταστάσεως.

2. Εάν επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ασκεί βιομηχανική ή εμπορική δραστηριότητα εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δια μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, τότε εις έκαστον των Συμβαλλομένων Κρατών ή μόνιμος εγκατάστασις θα θεωρείται ως πραγματοποιήσασα τα κέρδη εκείνα, άτινα υπολογίζεται ότι θα επραγματοποιεί εάν ήτο διάφορος και ανεξάρτητος επιχείρησις ασχολούμενη εις την αυτήν ή παρομοίαν δραστηριότητα υπό παρόμοιας ή ανάλογους συνθήκας και ενεργούσα τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν.

3. Κατά τον υπολογισμόν των κερδών μονίμου τινός εγκατάσεως, εκπίπτονται αι δαπάναι αι διατεθείσαι δια τους επιδιωκομένους υπό της μονίμου εγκαταστάσεως ταύτης σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών και διαχειριστικών εν γένει εξόδων, των πραγματοποιούμενων είτε εντός του Κράτους, όπου ευρίσκεται η μόνιμος αύτη εγκατάστασις, είτε αλλαχού.

4. Εάν είθισται εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών, όπως τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια του καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως μεταξύ των διαφόρων αυτής πηγών, αι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου ουδόλως εμποδίζουν το εν λόγω Συμβαλλόμενο Κράτος από του να καθορίσει τα φορολογητέα κέρδη επί τη βάσει τοιούτου καταμερισμού κατά την κρατούσαν συνήθειαν. Εν τούτοις η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέον να είναι τοιαύτη, ώστε το επιτυγχανόμενον αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τα καθοριζόμενα εν τω παρόντι άρθρω αρχάς.

5. Ουδέν κέρδος δύναται να καταλογισθεί εις μόνιμον εγκατάστασιν λόγω απλής αγοράς υπό της εν λόγω μονίμου εγκαταστάσεως εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

6. Δια την εφαρμογήν των προηγουμένων παραγράφων τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται κατ' έτος δια της αυτής μεθόδου, εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι για να γίνει το αντίθετον.

Αρθρο 5.

Αρθρο 5. - Κείμενο νόμου

Εάν: α) Επιχειρήσεις ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών μετέχει αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή

β) τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγχον ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, και εις εκατέραν των περιπτώσεων τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές των σχέσεις όροι διάφοροι εκείνων, οίτινες θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τα κέρδη τα οποία εάν δεν υπήρχαν οι όροι ούτοι θα επραγματοποιούντο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων αλλά λόγω των όρων τούτων δεν ε-πραγματοποιήθησαν, δύνανται να περιληφθούν εις τα κέρδη της επιχειρήσεως ταύτης και κατά συνέπειαν να φορολογηθούν αναλόγως.

Αρθρο 6.

Αρθρο 6. - Κείμενο νόμου

Τα εισοδήματα τα προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων εις διεθνή επικοινωνίαν δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου είναι νηολογημένα τα πλοία ταύτα ή παρά του οποίου εφωδιάσθησαν τους τίτλους εθνικότητός των.

Τα εισοδήματα τα προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών εις διεθνή επικοινωνίαν, δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως των εργασιών της επιχειρήσεως.

Άρθρο 7.

Άρθρο 7. - Κείμενο νόμου

1. Τα εισοδήματα τα προερχόμενα εκ της εκποίησης εταιρικής μερίδας εταιρείας κεφαλαίων δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου ο μεταβιβάσας είναι κάτοικος.
2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται οσάκις η εκποιηθείσα εταιρική μερίς, αποτελεί μέρος του ενεργητικού της μονίμου εγκαταστάσεως την οποίαν ο μεταβιβάσας διαθέτει εις το έτερον Κράτος. Εις την περίπτωση ταύτην εφαρμόζεται το άρθρον 4.

Άρθρο 8.

Άρθρο 8. - Κείμενο νόμου

1. Αι εταιρείαι αι εδρεύουσαι εν Ελλάδι, αίτινες έχουν μόνιμον εγκατάστασιν εν Γαλλία, εις ό,τι αφορά τας πραγματοποιούμενας διανομάς κερδών, υπόκεινται εις το εν Γαλλία φόρον του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, παρακρατήσεως εις την πηγήν, κατά τας προβλεπομένως υπό του άρθρου 109-2 προϋποθέσεις του Γενικού Φορολογικού Κώδικος.

Εν τούτοις, το τμήμα των διανεμομένων κερδών το οποίον υπόκειται πράγματι εις την ως άνω αναφερομένην παρακράτησιν δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσόν των πραγματοποιούμενων κερδών υπό της εν Γαλλία μονίμου εγκαταστάσεως το οποίον ελήφθη υπ' όψιν δια την βεβαίωσιν του φόρου του επιβαλλομένου επί των πραγματοποιούμενων κερδών υπό της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως υπό τας προϋποθέσεις τας προβλεπομένας υπό των διατάξεων της παρούσης συμβάσεως.

2. Εταιρεία εδρεύουσα εν Ελλάδι δεν δύναται να υπόκειται εν Γαλλία εις την αναφερομένην εις την παράγραφαν 1 ανωτέρω παρακράτησιν, λόγω συμμετοχής της εις την διαχείρισιν ή το κεφάλαιον εταιρείας τινός εδρευούσης εν Γαλλία ή ένεκα οιασδήποτε άλλης σχέσεως μετά της εταιρείας ταύτης, αλλά τα διανεμηθέντα κέρδη

υπό της τελευταίας αυτής εταιρείας τα υποκείμενα εις την εν λόγω παρακράτησιν αυξάνονται, δια την βεβαίωσιν της ειρημένης παρακρατήσεως κατά περίπτωσιν κατά τα κέρδη ή προνόμια, τα οποία η εδρεύουσα εν Ελλάδι εταιρεία θα ελάμβανε εμμέσως από την εδρεύουσα εν Γαλλία εταιρείαν υπό τας προβλεπομένως εις το ανωτέρω άρθρον 5 προϋποθέσεις της διπλής φορολογίας αποφευγομένης εις ό,τι αφορά τα κέρδη και τα προνόμια ταύτα, δια της εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 21.

Άρθρο 9.

Άρθρο 9. - Κείμενο νόμου

1. Τα διανεμόμενα μερίσματα υπό εταιρείας εδρευούσης εντός ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών φορολογούνται εις το Κράτος τούτο.

Εν τούτοις, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του άρθρου 21 κατωτέρω, οσάκις ο μέτοχος είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, το τελευταίον τούτο Κράτος διατηρεί το δικαίωμα να φορολογήσῃ τα μερίσματα ταύτα συμφώνως προς την εθνικήν νομοθεσίαν του, εκτός εάν ο μέτοχος ούτος διαθέτει μόνιμον εγκατάστασιν εντός του Κράτους της πηγής των μερισμάτων και ότι η τοιαύτη συμμετοχή εξ ης προέρχονται τα μερίσματα αποτελεί περιουσιακόν στοιχείον της εγκαταστάσεως ταύτης. Εις την περίπτωσιν αυτήν εφαρμόζεται το άρθρον 4.

2. Θεωρούνται ως «μερίσματα» εν τη έννοια της ανωτέρω παραγράφου 1 τα προϊόντα των μετοχών, των ιδρυτικών τίτλων και των μεριδίων των δικαιούχων καθώς και τα εισοδήματα άλλων εταιρικών μεριδίων φορολογούμενα ως τα εκ μετοχών εισοδήματα, συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν του Κράτους του οποίου η διανέμουσα εταιρεία είναι κάτοικος.

Άρθρο 10.

Άρθρο 10. - Κείμενο νόμου

1. Οι τόκοι οι προκύπτοντες εντός του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών οι καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον προκύπτουν οι τόκοι οι καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεί το δικαίωμα όπως φορολογήση τους τόκους τούτους κατά την ιδικήν του νομοθεσίαν. Εάν ασκήσει τοιούτον δικαίωμα, ο φορολογικός συντελεστής του επιβαλλομένου φόρου δεν δύναται να υπερβαίνει τους συντελεστές τους καθοριζόμενους εις την κατωτέρω παράγραφον 3.

3. α) Εις ό,τι αφορά την Γαλλίαν:

Λαμβανομένων υπ' όψιν των ισχυουσών διατάξεων της γαλλικής φορολογικής νομοθεσίας, η φορολογία των τόκων των ομολογιών και ετέρων διαπραγματευσίμων τίτλων δανείων προερχομένων εκ γαλλικών πηγών και καταβαλλομένων εις πρόσωπα διαμένοντα εν Ελλάδι περιορίζεται εις 12%. Οι πάσης φύσεως έτεροι τόκοι οι κτώμενοι υπό προσώπων κατοίκων Ελλάδος απαλλάσσονται του φόρου.

β) Εις ό,τι αφορά την Ελλάδα:

Λαμβανομένων υπ' όψιν των εν ισχύι διατάξεων της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας, η φορολογία των πάσης φύσεως τόκων των προερχομένων εξ ελληνικών πηγών και καταβαλλομένων εις πρόσωπα διαμένοντα εν Γαλλία δεν δύναται να υπερβεί το 10%.

4. Ο όρος «τόκοι», χρησιμοποιούμενος εν τω παρόντι άρθρω, υποδηλοί τα εισοδήματα τα προερχόμενα εκ Κρατικών χρεωγράφων, ομολογιών, δανείων εξ ενυπόθηκων ή μη ή εχόντων δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη ή πιστώσεις παντός είδους, ως και παν άλλο εισόδημα εξομοιούμενον υπό της φορολογικής νομοθεσίας προς εισόδημα εκ δανείων.

5. Αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων δεν εφαρμόζονται οσάκις ο λαμβάνων τους τόκους, κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρεί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εντός του οποίου προκύπτουν οι τόκοι ούτοι, μόνιμον εγκατάστασιν, προς ην η εκ δανείου απαίτησις εξ ης προκύπτουν οι τόκοι έχει άμεσον σχέσιν. Εις την περίπτωση ταύτην εφαρμόζεται το άρθρον 4.

Άρθρο 11.

Άρθρο 11. - Κείμενο νόμου

1 . Δικαιώματα προκύπτοντα εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

2 . Εν τούτοις, το Συμβαλλόμενον Κράτος εις τον οποίον προκύπτουσι τα δικαιώματα διατηρεί το εκ της νομοθεσίας του απορρέον δικαίωμα όπως φορολογήσει τα δικαιώματα ταύτα. Πλην όμως το ποσοστόν της φορολογίας το οποίον επιβάλλει δεν δύναται να είναι ανώτερον του 5% επί του ακαθαρίστου ποσού των ειρημένων δικαιωμάτων.

Αι αρμόδιαι αρχαί των δύο Κρατών ρυθμίζουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τον τρόπον εφαρμογής του περιορισμού τούτου.

3 . Ο όρος «δικαιώματα» χρησιμοποιούμενος εν τω παρόντι άρθρω υποδηλοί τας πάσης φύσεως αντιπαροχάς δια την χρήσιν ή δικαίωμα χρήσεως του συγγραφικού δικαιώματος επί φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος, σχεδίου ή προτύπου μυστικής μεθόδου επεξεργασίας ή συνταγής ως επίσης δια την χρήσιν ή δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή πληροφοριών αφορωσών βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονικήν πείραν.

4 . Τα κέρδη και τα οφέλη τα προερχόμενα εκ της μεταβιβάσεως οιοδήποτε περιουσιακού στοιχείου ή δικαιωμάτων αναφερομένων εις την παράγραφον 3 φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο μεταβιβάσας τυγχάνει κάτοικος.

5 . Δεν θεωρούνται ως δικαιώματα:

- σταθεραί ή μεταβληταί πληρωμαί δια την εκμετάλλευσιν ορυχείου, λατομείου ή άλλου τύπου εξαγωγής φυσικού πλούτου. Δια τα εισοδήματα ταύτα εφαρμόζεται το άρθρον 3 το οποίον αφορά την φορολογίαν των εισοδημάτων των προερχομένων εξ ακινήτου περιουσίας.

- τα καταβληθέντα ποσά δια την μίσθωσιν ή δια το δικαίωμα χρησιμοποιήσεως κινηματογραφικών ταινιών. Εις την περίπτωσιν αυτήν εφαρμόζεται το άρθρον 4, το οποίον αφορά την φορολογίαν βιομηχανικών και εμπορικών κερδών.

6 . Αι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 δεν εφαρμόζονται οσάκις ο λαμβάνων τα δικαιώματα κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρεί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εν ω προκύπτουσι τα δικαιώματα ταύτα, μόνιμον εγκατάστασιν ή σταθεράν βάσιν δια την άσκησιν ελευθερίου τινός επαγγέλματος ή έτερον ανεξάρτητον δραστηριότητα προς ας η πηγή εξ ης προκύπτουσι τα δικαιώματα έχει άμεσον σχέσιν. Εν τη περιπτώσει ταύτη εφαρμόζεται το άρθρον 4 ή το άρθρον 16, κατά περίπτωσιν, της παρούσης συμβάσεως.

7 . Εάν η αντιπαροχή είναι ανωτέρα ενός πραγματικού και ευλόγου ποσού καταβαλλομένου δια τα δικαιώματα δεν εφαρμόζεται ο προβλεπόμενος εις την

ανωτέρω παράγραφον 2 περιορισμός, εντός του Κράτους του οφειλέτου, ειμή επί του μέρους του δικαιώματος τούτου το οποίον αντιστοιχεί εις εν πραγματικόν και εύλογον ποσόν.

Άρθρο 12.

Άρθρο 12. - Κείμενο νόμου

Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του κατωτέρω άρθρου 14, αι συντάξεις και αι ισόβιοι παροχαί δε φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου ο λαμβάνων τυγχάνει κάτοικος.

Άρθρο 13.

Άρθρο 13. - Κείμενο νόμου

1 . Υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων του κατωτέρω άρθρου 14, τα ημερομίσθια, μισθοί και έτεροι παρόμοιοι αμοιβαί κτώμενοι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δι' έμμισθον απασχόλησιν δεν φορολογούνται ειμή εντός του Κράτους τούτου εκτός εάν η απασχόλησις γίνεται εντός του ετέρου Συμβαλλομένου κράτους. Εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκείται εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους αι ούτω κτώμεναι αμοιβαί φορολογούνται εντός του ετέρου τούτου Κράτους.

2 . Ανεξαρτήτως των διατάξεων της ανωτέρω παραγράφου 1 αι αποζημιώσεις αι κτώμενοι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι εμμίσθου απασχολήσεως εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν φορολογούνται ειμή εντός του πρώτου Κράτους εάν:

α) ο λαμβάνων διαμένη εν τω ετέρω Κράτει επί χρονικόν διάστημα ή χρονικά διαστήματα μη υπερβαίνοντα συνολικώς τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος.

β) αι αποζημιώσεις καταβάλλονται υπό ή επ' ονόματι εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους, και

γ) αι αποζημιώσεις δεν εκπίπτονται εκ των κερδών μονίμου εγκαταστάσεως ή σταθεράς βάσεως αίτινες διατηρούνται υπό του εργοδότη εν τω ετέρω Κράτει.

3 . Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου αι αναλογούσαι αποζημιώσεις:

α) δι' υπηρεσίας παρασχεθείσας επί πλοίου ενεργούντος διεθνείς μεταφοράς φορολογούνται εις το Κράτος εις ο είναι νηολογημένον το πλοίον τούτο ή παρά του οποίου εφοδιασθεί με τους τίτλους της εθνικότητός του.

β) δι' υπηρεσίας παρασχεθείσας επί αεροσκάφους ενεργούντος διεθνείς μεταφοράς φορολογούνται εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοικήσεως της επιχειρήσεως.

Άρθρο 14.

Άρθρο 14. - Κείμενο νόμου

1 . Αποζημιώσεις αι οποίαι εχορηγήθησαν ως ημερομίσθια, συμπληρωματικά αμοιβαί, μισθοί και συντάξεις υφ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή υφ' ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου του Κράτους τούτου, έναντι διοικητικών ή στρατιωτικών υπηρεσιών παρεχομένων ή παρασχεθεισών, φορολογούνται εις το Κράτος τούτο.

2 . Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται:

- Οσάκις αι αποζημιώσεις χορηγούνται εις πρόσωπα έχοντα την εθνικότητα του ετέρου Κράτους, χωρίς να είναι ταυτοχρόνως και υπήκοοι του πρώτου Κράτους. Εις την περίπτωση αυτήν αι αμοιβαί φορολογούνται αποκλειστικώς εις το Κράτος εις ο τα πρόσωπα ταύτα κατοικούν.

- Οσάκις αι αποζημιώσεις καταβάλλονται λόγω υπηρεσιών παρασχεθεισών επί τη ευκαιρία εμπορικής ή βιομηχανικής τινός δραστηριότητος ασκηθείσης, δι' επικερδείς σκοπούς, υφ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή υφ' ενός νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου του Κράτους τούτου.

3 . Η ιδιότης του νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου καθορίζεται συμφώνως προς

την νομοθεσίαν του Κράτους, εν τω οποίω το νομικόν πρόσωπον συνεστήθη.

Άρθρο 15.

Άρθρο 15. - Κείμενο νόμου

1 . Τα ποσοστά, αμοιβαία παραστάσεως και άλλαι παρόμοιαι αμοιβαία τας οποίας κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λαμβάνει υπό την ιδιότητά του ως μέλους του διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίου εταιρείας κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

2 . Αι αμοιβαί τας οποίας λαμβάνουν τα αναφερόμενα εις την παράγραφαν 1 πρόσωπα υπό άλλην τινά ιδιότητα, υπόκεινται αναλόγως του είδους των εις τας διατάξεις του άρθρου 13 ή του άρθρου 16.

Άρθρο 16.

Άρθρο 16. - Κείμενο νόμου

1 . Εισοδήματα κτώμενα υπό κατοίκου του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εκ της ασκήσεως ελευθερίου τινός επαγγέλματος ή άλλης ανεξαρτήτου δραστηριότητος παρόμοιας φύσεως φορολογούνται εις το Κράτος τούτο, εκτός αν το πρόσωπον τούτο διαθέτει συνήθως εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος σταθεράν βάσιν δια την άσκησιν της τοιαύτης δραστηριότητός του. Εάν διαθέτει τοιαύτην βάσιν, το μέρος των εισοδημάτων, το οποίον προέρχεται εκ της βάσεως ταύτης φορολογείται εις το έτερον τούτο Κράτος.

2 . Θεωρούνται ως ελευθέρια επαγγέλματα, εν τη εννοία του παρόντος άρθρου, κυρίως η επιστημονική, καλλιτεχνική, φιλολογική, διδασκαλική ή παιδαγωγική δραστηριότης καθώς και η τοιαύτη των ιατρών, δικηγόρων, αρχιτεκτόνων ή μηχανικών.

Αρθρο 17.**Αρθρο 17. - Κείμενο νόμου**

Τα ποσά τα οποία λαμβάνει σπουδαστής ή μαθητευόμενος προερχόμενος εξ ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και παραμένων εις το έτερον Κράτος αποκλειστικώς και μόνον δια τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή της εξασκήσεώς του, δια την συντήρησιν, εκπαίδευσιν ή εξάσκησίν του δεν φορολογούνται εν τω ετέρω Κράτει, εφ' όσον τα ποσά ταύτα προέρχονται εκ πηγών ευρισκομένων εκτός του ετέρου τούτου Κράτους.

Αρθρο 18.**Αρθρο 18. - Κείμενο νόμου**

Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παρούσης συμβάσεως, τα εισοδήματα τα κτώμενα υπό προσωπικού δημοσίας ψυχαγωγίας, ως καλλιτέχναι του θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως και οι μουσικοί ως και οι αθληταί εκ της προσωπικής αυτών δράσεως ως τοιούτων φορολογούνται εις το Συμβαλλόμενο Κράτος όπου ασκείται η τοιαύτη δραστηριότης.

Αρθρο 19.

Άρθρο 19. - Κείμενο νόμου

Οι καθηγηταί και οι διδάσκαλοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, οι οποίοι κατά το διάστημα παραμονής των μη υπερβαίνον τα δύο έτη εισπράττουν αποζημίωσιν δια την διδασκαλίαν εις Πανεπιστήμιον ή εις έτερον εκπαιδευτικόν ίδρυμα του ετέρου Κράτους, δεν φορολογούνται δια την αμοιβήν ταύτην ειμή μόνο εις το πρώτον Κράτος.

Άρθρο 20.

Άρθρο 20. - Κείμενο νόμου

Τα εισοδήματα, τα οποία δεν αναφέρονται εις τα προηγούμενα άρθρα δεν φορολογούνται ειμή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο λαμβάνων τυγχάνει κάτοικος εκτός αν τα εισοδήματα ταύτα συνδέονται με την δραστηριότητα μονίμου τινός εγκαταστάσεως την οποίαν διατηρεί ο λαμβάνων εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος.

Άρθρο 21.

Άρθρο 21. - Κείμενο νόμου

Εξυπακούεται ότι η διπλή φορολογία θα αποφευχθεί δια του ακολούθου τρόπου.

Α . Όσον αφορά την Γαλλίαν:

1 . Τα εισοδήματα, πλην εκείνων τα οποία αναφέρονται εις τας παραγράφους 3 έως 5 κατωτέρω, απαλλάσσονται του γαλλικού φόρου του αναφερομένου εις το 1όν άρθρον, παράγραφος 3Α της παρούσης συμβάσεως, οσάκις η φορολογία των εισοδημάτων τούτων έχει παραχωρηθεί εις την Ελλάδα.

2 . Ανεξαρτήτως των διατάξεων της ανωτέρω παραγράφου 1, οι γαλλικοί φόροι αναφερόμενοι εις την παράγραφον ταύτην δύνανται να υπολογισθούν επί των εισοδημάτων των φορολογουμένων εν Γαλλία δυνάμει της παρούσης συμβάσεως κατά το ποσοστόν το αντιστοιχούν εις το σύνολον των εισοδημάτων των φορολογουμένων συμφώνως προς την γαλλικήν νομοθεσίαν.

3 . Όσον αφορά τα εισοδήματα τα αναφερόμενα εις το άρθρον 9, τα προερχόμενα εξ ελληνικών πηγών και επί των οποίων έχει ενεργηθεί η παρακράτησις του ελληνικού φόρου, η Γαλλία παρέχει εις τον δικαιούχον των εισοδημάτων τούτων κάτοικον Γαλλίας έκπτωση φόρου. Ως εκ της παρούσης καταστάσεως απορρευούσης εκ της φορολογικής νομοθεσίας έκαστο των Συμβαλλομένων Κρατών, το ποσόν της εκπτώσεως αυτής, ήτις θεωρείται ως ελληνικός φόρος οριστικώς καταβληθείς καθορίζεται κατ' αποκοπήν εις ποσοστόν αντιστοιχούν εις το ποσόν της διενεργούμενης εν Γαλλία παρακρατήσεως εις την πηγήν επί των μερισμάτων συμφώνως προς τους κανόνας του κοινού δικαίου.

4 . Όσον αφορά τους τόκους τους αναφερομένους εις το άρθρον 10, προερχομένους εξ ελληνικών πηγών και επί των οποίων ενεργήθη η παρακράτησις του ελληνικού φόρου υπό τας προβλεπόμενας εις το άρθρον τούτο προϋποθέσεις, η Γαλλία παρέχει εις τον δικαιούχο των εν λόγω τόκων κάτοικον Γαλλίας έκπτωσιν φόρου. Ως εκ της παρούσης καταστάσεως απορρευούσης εκ της φορολογικής νομοθεσίας έκαστου των Συμβαλλομένων Κρατών, το ποσόν της εκπτώσεως αυτής, ήτις θεωρείται ως ελληνικός φόρος οριστικώς καταβληθείς, καθορίζεται κατ' αποκοπήν εις ποσοστόν 10%. Η έκπτωσις αυτή συμψηφίζεται:

- όσον αφορά τους τόκους ομολογιών και ετέρους διαπραγματεύσιμους τίτλους δανείων: είτε κατά την παρακράτησιν του φόρου εις την πηγήν, είτε εις τον συμπληρωματικόν φόρον και τον φόρον επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, είτε ακόμη εις τον φόρον των εταιρειών τους οποίους οφείλει ο δικαιούχος των τόκων, κατά περίπτωσιν, κατ' εφαρμογήν των κανόνων του κοινού δικαίου.

- όσον αφορά τους τόκους οιονδήποτε άλλων δανείων: είτε επί του συμπληρωματικού φόρου και του φόρου επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, είτε επί του φόρου επί των εταιρειών, τους οποίους οφείλει ο δικαιούχος των τόκων επί των ιδίων αυτού εισοδημάτων.

5 . Όσον αφορά τα δικαιώματα τα αναφερόμενα εις το άρθρον 11, προερχόμενα εξ ελληνικών πηγών και επί των οποίων επεβλήθη ο ελληνικός φόρος υπό τας προβλεπόμενας εις το άρθρον τούτο προϋποθέσεις, η Γαλλία παρέχει εις τον δικαιούχον των δικαιωμάτων τούτων κάτοικον Γαλλίας έκπτωσιν του φόρου, η οποία αντιστοιχεί εις το ποσόν του ελληνικού τοιούτου και συμψηφίζεται είτε εις τον συμπληρωματικόν φόρον και, κατά περίπτωσιν, εις τον φόρον επί του εισοδήματος των φυσικών προσώπων, είτε εις τον φόρον των εταιρειών τους οποίους οφείλει ο λαμβάνων επί των ιδίων αυτού εισοδημάτων.

B . Όσον αφορά την Ελλάδα:

Ανεξαρτήτως πάσης άλλης διατάξεως της παρούσης συμβάσεως, η Ελλάς καθορίζουσα τους φόρους, οι οποίοι πλήττουν τα πρόσωπα τα οποία είναι κάτοικοι

του εδάφους της, δύναται να συμπεριλάβει εις τους φόρους τοιούτους απάσας τας κατηγορίας των υποκειμένων εις φορολογίαν εισοδημάτων δυνάμει της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας, ως εάν η παρούσα σύμβασις δεν υφίσταται. Εν τούτοις, η Ελλάς θα εκπέσει εκ των ούτως υπολογισθέντων φόρων το ποσόν του γαλλικού φόρου ο οποίος πλήττει τα προκύπτοντα εν Γαλλία εισοδήματα και τα οποία υπόκεινται εις την φορολογίαν των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, της εκπτώσεως αυτής περιοριζόμενης πάντως εις το κλάσμα του ελληνικού φόρου του αντιστοιχούντος εις την υπάρχουσαν σχέσιν μεταξύ των περιών ο λόγος εισοδημάτων και του συνολικού εισοδήματος του φορολογουμένου εν Ελλάδι

Άρθρο 22.

Άρθρο 22. - Κείμενο νόμου

1 . Οι υπήκοοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν υποβάλλονται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος εις ουδεμίαν φορολογίαν ή σχετικήν επιβάρυνσιν, η οποία είναι διάφορος ή βαρύτερα της φορολογίας ή των σχετικών υποχρεώσεων εις τα οποίας υπόκεινται ή δύναται να υπαχθώσιν οι υπήκοοι του ετέρου τούτου Κράτους ευρισκόμενοι υπό τας αυτάς συνθήκας.

2 . Ειδικότερον, οι υπήκοοι ενός Συμβαλλομένου Κράτους οι οποίοι φορολογούνται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος απολαύουν υπό τας ιδίας μετά των υπηκόων του τελευταίου τούτου Κράτους προϋποθέσεις, εξαιρέσεων, απαλλαγών, εκπτώσεων και μειώσεων οιονδήποτε φόρων χορηγουμένων δι' οικογενειακά βάρη.

3 . Ο όρος «υπήκοοι», σημαίνει:

α) Όσον αφορά την Γαλλίαν, πάντα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία κέκτηνται την γαλλικήν υπηκοότητα.

β) Όσον αφορά την Ελλάδα πάντα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία κέκτηνται την ελληνικήν υπηκοότητα.

γ) Πάντα τα νομικά πρόσωπα, προσωπικάς εταιρείας και πάσης φύσεως εταιρείας συσταθείσας συμφώνως προς την εν ισχύϊ εις έκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος νομοθεσίαν.

4 . Οι απάτριδες δεν υπόκεινται εντός ενός Συμβαλλομένου Κράτους εις ουδεμίαν φορολογίαν ή σχετικήν υποχρέωσιν, ήτις είναι διάφορος ή βαρύτερα των φορολογιών

και των σχετικών υποχρεώσεων εις τας οποίας υπόκεινται ή θα ήτο δυνατόν να υπαχθώσιν οι υπήκοοι του Κράτους τούτου ευρισκόμενοι υπό τας αυτάς συνθήκας.

5 . Η φορολογία μονίμου εγκαταστάσεως την οποίαν επιχείρησις του ενός Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεί εις το έτερον Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται εις το έτερον τούτο Κράτος κατά τρόπον ολιγώτερον ευνοϊκόν της φορολογίας των επιχειρήσεων του ετέρου τούτου Κράτους αι οποίαι ασκούν την ιδίαν δραστηριότητα υπό τας ιδίας προϋποθέσεις.

Η διάταξις αύτη δεν δύναται να ερμηνευθεί ως υποχρεούσα εν Συμβαλλόμενον Κράτος να παραχωρήσει εις τους κατοίκους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους τας προσωπικάς εκπτώσεις, απαλλαγάς και μειώσεις του φόρου αναλόγως της καταστάσεως ή των οικογενειακών βαρών τας οποίας παραχωρεί εις τους ιδίους αυτού κατοίκους.

6 . Αι επιχειρήσεις ενός Συμβαλλομένου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιον εν όλω η εν μέρει αμέσως ή εμμέσως ανήκει ή ελέγχεται υφ' ενός ή πλειόνων κατοίκων του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν υπόκεινται εις το πρώτον Συμβαλλόμενον Κράτος εις ουδεμίαν φορολογίαν ή σχετικήν υποχρέωσιν, ήτις είναι διάφορος ή βαρύτερα των φορολογιών και των σχετικών υποχρεώσεων εις τα οποίας υπόκεινται ή δύναται να υπαχθούν αι άλλαι επιχειρήσεις του αυτού είδους του πρώτου τούτου Κράτους.

7 . Ο όρος «φορολογία» υποδηλοί εν τω παρόντι άρθρω τους πάσης φύσεως ή κατονομασίας φόρους.

Άρθρο 23.

Άρθρο 23. - Κείμενο νόμου

1 . Αι φορολογικαί άρχαι των Συμβαλλομένων Μερών δύναται όπως ανταλλάσσωσι πληροφορίας, αίτινες κατά τους οικείους νόμους των δύο Κρατών είναι δυνατόν να παρασχεθούν εν τω πλαισίω της ομαλής λειτουργίας της υπηρεσίας και αι οποίαι θα είναι χρήσιμοι δια την εξασφάλισιν της κανονικής βεβαιώσεως και εισπράξεως των φόρων των προβλεπομένων υπό της παρούσης συμβάσεως ως και δια την εφαρμογήν, όσον αφορά τους φόρους τούτους, των νομοθετικών διατάξεων σχετικών με την περιστολήν της φοροδιαφυγής.

2 . Αι ούτως αντάλλασσόμεναι πληροφορίαί θεωρούμεναι απόρρητοι, δέον να μη

αποκαλύπτονται εις πρόσωπα έτερα εκείνων τα οποία είναι επιφορτισμένα με την βεβαίωσιν και την είσπραξιν των φόρων των προβλεπομένων υπό της παρούσης συμβάσεως. Ουδεμία πληροφορία ανταλλάσσεται εάν πρόκειται να αποκάλυψη εμπορικών, βιομηχανικών ή επαγγελματικών μυστικών. Οσάκις το Κράτος παρά του οποίου ζητείται η συμπαράστασις κρίνει ότι η παρεχομένη πληροφορία θέτει εν κινδύνω τα κυριαρχικά του δικαιώματα ή την ασφάλειάν του ή αντίκειται εις τα γενικά του συμφέροντα, δύναται να αρνηθεί ταύτην.

3 . Η ανταλλαγή των πληροφοριών δύναται να λάβει χώραν είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήσεως φορώσης συγκεκριμένας περιπτώσεις. Αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευόνται αλλήλας δια τον καθορισμόν του πίνακα των εξ επαγγέλματος αντάλλασσομένων πληροφοριών.

Άρθρο 24.

Άρθρο 24. - Κείμενο νόμου

1 . Τα Συμβαλλόμενα Κράτη συμφωνούν όπως παρέχουν αμοιβαίαν βοήθειαν δια την είσπραξιν συμφώνως προς τους ιδίους αυτών νομοθετικούς κανόνας ή σχετικά διατάξεις, των φόρων των προβλεπομένων υπό της παρούσης συμβάσεως καθώς και των προσαυξήσεων, επί πλέον δικαιωμάτων, των δικαιωμάτων λόγω υπερημερίας, τόκων και εξόδων, των αναλογούντων εις τους φόρους τούτους, εφ' όσον τα ποσά ταύτα οφείλονται οριστικώς κατ' εφαρμογήν των νόμων ή των διατάξεων του αιτούντος Κράτους.

2 . Η αίτησις η οποία διατυπύται προς τον σκοπόν αυτόν δέον να συνοδεύηται υπό των εγγράφων, τα οποία απαιτούνται υπό των νόμων ή κανονισμών του αιτούντος Κράτους, ώστε να αποδεικνύεται, ότι τα προς είσπραξιν ποσά οφείλονται οριστικώς.

3 . Δυνάμει των εγγράφων αυτών αι κοινοποιήσεις και τα μέτρα τα οποία απαιτούνται δια την είσπραξιν λαμβάνουν χώραν εντός του αιτούντος Κράτους συμφώνως προς τους νόμους και κανονισμούς εφαρμοζόμενους δια την είσπραξιν των ιδίων αυτού φόρων.

4 . Αι προς είσπραξιν φορολογικαί απαιτήσεις απολαύουν των ιδίων εγγυήσεων και προνομίων ως και αι φορολογικαί απαιτήσεις της ίδιας φύσεως του εισπράττοντα Κράτους.

5 . Αι αμφισβητήσεις όσον αφορά την ύπαρξιν ή το ποσόν της απαιτήσεως δεν

δύνανται να αναχθούν ειμή μόνον ενώπιον του αρμοδίου φορολογικού δικαστηρίου του αιτούντος Κράτους.

Άρθρο 25.

Άρθρο 25. - Κείμενο νόμου

Όσον αφορά τας φορολογικός απαιτήσεις τας μη εισέτι παραγραφείσας, αι φορολογικοί αρχαί του έχοντος την απαίτησιν Κράτους δύνανται να ζητήσουν προς εξασφάλισιν των δικαιωμάτων του, από τας αρμοδίας φορολογικάς αρχάς του ετέρου Κράτους όπως λάβουν τα επιτρεπόμενα υπό της νομοθεσίας ή των κανονισμών αυτού συντηρητικά μέτρα.

Άρθρο 26.

Άρθρο 26. - Κείμενο νόμου

1 . Οσάκις πρόσωπον κάτοικος ενός Συμβαλλομένου Κράτους κρίνει ότι τα λαμβανόμενα μέτρα υπό του ενός ή του ετέρου ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών συνεπάγονται ή θα συνεπάγονται δια τούτο φορολογίαν, ήτις δεν είναι σύμφωνος προς τας διατάξεις της παρούσης συμβάσεως, δύνανται, ανεξαρτήτως των προσφυγών των προβλεπομένων υπό των εθνικών νομοθεσιών, να θέση υπ' όψιν την περίπτωσιν του ενώπιον της αρμοδίας αρχής του Συμβαλλομένου Κράτους, του οποίου τυγχάνει κάτοικος.

2 . Εάν η αίτησις ήθελε γίνει δεκτή η ειρημένη αρμοδία αρχή, οσάκις δεν δύνανται να εξεύρη ικανοποιητικήν λύσιν, θα επιδιώξει την επίλυσιν της διαφοράς δια συμβιβασμού μετά της αρμοδίας αρχής του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, προκειμένου να αποφευχθεί η φορολογία, η οποία δεν είναι σύμφωνος προς τας

διατάξεις της παρούσης συμβάσεως.

3 . Αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα επιδιώξουν δια συμβιβασμού να άρουν τας δυσκολίας ή τας αμφιβολίας τας οποίας δημιουργεί η ερμηνεία ή η εφαρμογή της παρούσης συμβάσεως. Δύνανται επίσης να έλθουν εις συμφωνίαν προς αποφυγήν της διπλής φορολογίας δια τας μη προβλεφθείσας περιπτώσεις.

4 . Αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών επικοινωνούν απ' ευθείας μεταξύ των δια την επίτευξιν συμφωνίας προβλεπομένης εις τας προηγούμενας παραγράφους. Εάν οι ανταλλαγαί προφορικών απόψεων διευκολύνουν την συμφωνίαν ταύτην, αυτάί δύνανται να εξετασθούν υπό μικτής Επιτροπής αποτελούμενης εξ αντιπροσώπων των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 27.

Άρθρο 27. - Κείμενο νόμου

1 . Η παρούσα σύμβασις δύνανται να επεκταθεί ως έχει ή μετά των αναγκαίων τροποποιήσεων, εις τα Υπερπόντια Εδάφη της Γαλλικής Δημοκρατίας, τα οποία εισπράττουν φόρους χαρακτήρος αναλόγου εκείνων επί των οποίων εφαρμόζεται η ειρημένη σύμβασις. Τοιαύτη επέκτασις θα ισχύσει από της ημέρας και υπό την επιφύλαξιν τροποποιήσεως και όρων (συμπεριλαμβανομένων των σχετικών όρων με την λήξιν της εφαρμογής) οι οποίοι θα καθορισθούν δια κοινής συμφωνίας μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών, της ανταλλαγής διπλωματικών διακοινώσεων ή δι' οιασδήποτε ετέρας διαδικασίας συμφώνου προς τα Συνταγματικές διατάξεις των Κρατών τούτων.

2 . Εκτός εάν τα Συμβαλλόμενα Κράτη δεν ήθελον συμφωνήσει άλλως, η καταγγελία της παρούσης συμβάσεως δυνάμει του άρθρου 31 υφ' ενός εξ αυτών τερματίζει την εφαρμογήν των διατάξεών της εις παν έδαφος εις το οποίον ήθελεν αύτη επεκταθή συμφώνως προς το παρόν άρθρον.

Άρθρο 28.

Αρθρο 28. - Κείμενο νόμου

Αι αρμόδιαι αρχαί των δύο Συμβαλλομένων Κρατών θα διαβουλεύονται προς καθορισμόν από κοινού των τροποποιήσεων σχετικώς με την εφαρμογή της παρούσης συμβάσεως, εφ' όσον αύται ήθελον κριθεί αναγκαίοι.

Αρθρο 29.

Αρθρο 29. - Κείμενο νόμου

Από της θέσεως εν ισχύϊ της παρούσης συμβάσεως, πάει ισχύουσα η συμφωνία η συνομολογηθείσα μεταξύ των Συμβαλλομένων Κρατών δια της ανταλλαγής διακοινώσεων υπό ημερομηνίαν 9.12.1950 και σκοπούσα την αποφυγήν της διπλής φορολογίας των κερδών πραγματοποιούμενων υπό των ναυτιλιακών και αεροπορικών επιχειρήσεων.

Αρθρο 30.

Αρθρο 30. - Κείμενο νόμου

1 . Η παρούσα σύμβασις θα κυρωθή και οι τίτλοι κυρώσεως θέλουν ανταλλαγεί εν Αθήναις όσον το δυνατόν ταχύτερον.

2 . Αύτη θα ισχύση μετά την παρέλευσιν μηνός από της ανταλλαγής των τίτλων κυρώσεως και αι διατάξεις της θα εφαρμοσθούν το πρώτον επί των εισοδημάτων των προκυψάντων κατά το ημερολογιακόν έτος εντός του οποίου θα λάβη χώραν η ανταλλαγή των κυρωτικών τίτλων ή εισοδημάτων προκυψάντων κατά τας χρήσεις

αίτινες έληξαν εντός του αυτού ημερολογιακού έτους.

Άρθρο 31.

Άρθρο 31. - Κείμενο νόμου

Η παρούσα σύμβασις εξακολουθεί ισχύουσα εφ' όσον δεν θα καταγγελθή υφ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών.

Εν τούτοις, έκαστον Κράτος δύναται, δια προειδοποιήσεως ουχί προγενεστέρας της λήξεως του ημερολογιακού έτους από του πέμπτου έτους της επικυρώσεως, δι' εγγράφου προειδοποιήσεως εξ μηνών γνωστοποιουμένης δια της διπλωματικής οδού, να καταγγείλη εν όλω ή εν μέρει την παρούσαν σύμβασιν.

Εις την περίπτωση ταύτην, η σύμβασις θα εφαρμοσθή, δια τελευταίαν φοράν, επί της φορολογίας των εισοδημάτων των προκυψάντων κατά το ημερολογιακόν έτος κατά την διάρκειαν του οποίου θα λάβη χώραν η καταγγελία.

Εις πίστωση των ανωτέρω οι πληρεξούσιοι των δύο Κρατών υπέγραψαν την παρούσαν σύμβασιν θέσαντες τας σφραγίδας αυτών.

Εγένετο εν Αθήναις την 21 ην Αυγούστου 1963 εις δύο αντίτυπα εις την γαλλικήν γλώσσαν.